

Anderen likken hun vingers er bij op en zouden nog wel een derde keer op willen scheppen. Smaken verschillen. IJslanders hebben nogal wat aparte dingen op het menu staan. Het meest aparte is rot haaienvlees van een Groenlandse haai. Deze haaien hebben geen nieren en slaan hun afvalstoffen op in hun vlees. Om dit er uit te krijgen stoppen ze deze haaien onder de grond en laten het rotten. De afvalstoffen worden omgezet in ammonia. Als de haai voldoende naar ammonia stinkt is het proces voltooid en wordt het gegeten.

De eenzame Strokkur geiser bij Geysir

Een stukje terug ligt de bekendste attractie van IJsland, de geisers. Eigenlijk is het er nog maar één. De beroemde Geysir, waarvan de naam geiser is afgeleid, is uitgedoofd. Alleen als er zeepsop in het gat wordt gegooid laat hij nog zijn kunsten zien, maar dat wordt alleen nog maar gedaan als er een staatshoofd op bezoek is. Een stukje verderop is IJslands enige overgebleven geiser wel actief. De Strokker is niet zo groot, maar spuit wel elke 5 minuten. We zien hem dus een aantal keren uitbarsten. Het blijft een heel speciaal natuurfenomeen. In het verrassend kleine geiserbassin zien we nog een paar kleurige poeltjes en gaten waar alleen stoom uit komt.

Terug naar Reykjavik

Het begint te regenen als we de geisers verlaten en het regent nog steeds als we er uit gaan bij de een mooie krater. Het kratermeer is bevroren en levert mooie kiekjes op. Sommigen lopen een rondje over de kraterwand voor we verder rijden naar een voor toeristen opgezette kas bij het plaatsje Selfoss. Hier worden o.a. rozen gekweekt. Grootste attractie is echter het softijs dat je in allerlei smaken kunt krijgen.

Tegen de avond zijn we terug in Reykjavik. We eten gezellig samen in een overvolle pizzatent. De zaak waar we gisteravond waren was nagenoeg leeg. Onbegrijpelijk, want de tent waar we nu zitten is duurder en veel minder van kwaliteit.

Maandag 19 februari - Het Myvatn meer in het noorden

Vliegen naar Akureyri

Om 10 uur worden we door Margot opgepikt en rijden we in 10 minuutjes naar de Nationale luchthaven. Vanuit Reykjavik vliegen we in 45 minuten naar Akureyri in het noorden van IJsland. Vanuit de lucht is prachtig te zien dat het noorden meer met sneeuw is bedekt dan het zuiden.

Stadstour Akureyri

In Akureyri worden we opgewacht door 'de zus van Margot', die ons naar het Myvatn meer zal brengen. Eerst krijgen we echter een stadstour door Akureyri. Erg interessant is het niet. We krijgen te horen in welke flats de bejaarden wonen, waar studenten hun optrekje hebben en bezichtigen we de haven waar welgeteld 1 boot ligt.

Akureyri ligt aan het eind van een 60 km diepe fjord op de plaats waar de rivier in de fjord uit mondt. We steken de rivier over en rijden over een licht besneeuwde pas in de richting van Myvatn. Ook in IJsland is het weer van slag.

Normaal gesproken ligt hier 2 meter sneeuw, maar nu is dat niet meer dan een dun laagje waar de ondergrond doorheen komt. Op zich wel erg mooi. We noemen het een 'Bob Ross landschap', naar de schilder die dit soort landschappen vaak schildert.

Via de Godafoss waterval naar Myvatn

Halverwege stoppen we bij de mooie Godafoss waterval. De paadjes zijn spekglad door de ijzel. De waterval ligt in een ruig vulkanisch landschap. Het dunne laagje sneeuw geeft hem een extra ruig uiterlijk. Mooi plekje.

Het ruige gebied rondom Myvatn

Aangezien de tours vanuit Myvatn schreeuwend duur zijn, zijn we blij dat het busje ons langs de mooiste attracties rondom ons hotel rijdt. De eerste stop is bij een spectaculair lavaveld. Er zijn hele routes door het gebied uitgezet, waar je zo kunt verdwalen. De IJslanders geloofden vroeger dat hier de trollen woonden in durfden het gebied niet in.

Hierna rijden we via een klein paadje langs een grote afgeplatte vulkaan naar een onderaards riviertje. Door de thermische werking is het water zo warm dat je er in zou verbranden. Op deze plek zien we ook een kloof in de aardkorst. Met enige verbeelding kun je stellen dat je aan

aan de ene kant op Amerika staat en aan de ander kant, een metertje verder, op Eurazië. Hierna rijden we naar het hoogtepunt van de dag. In een mysterieus landschap komen de rookpluimen overal uit de grond, borrelt hete modder op en spuiten op kleine vulkanen lijkende steenhopen hete stoom. De verschillende algen kleuren het landschap oranje, zwart en blauw, terwijl op de achtergrond de dunbesneeuwde bergen het plaatje compleet maken. Indrukwekkend mooi.

Nadat we tevergeefs de dikke modder van onze schoenen proberen te schrapen, stappen we met onze blubberpoten in het busje en rijden naar een thermisch bad. Hier kun je buiten lekker relaxen in het warme grondwater, terwijl je de ruige omgeving op je in laat werken. Vandaag is daar geen tijd meer voor, maar morgenmiddag gaan er zeker een aantal terug.

Myvatn hotel

Het is bijna donker als we in ons hotel aankomen. We zijn niet de enige gasten. Door het extreem warme weer (voor hier) zijn de wegen vanuit Reykjavik open en hebben een aantal mensen de gok gewaagd. Normaal ligt hier meters sneeuw en is de weg weken, zo niet maanden, afgesloten. Na het inchecken krijgen we van de eigenaren een verhaaltje met de mogelijkheden in de buurt. We waren gelukkig (via internet en niet via Djoser helaas) op de hoogte van de extreme prijzen en het feit dat hier in de buurt op een wandeling na niet veel te doen is. We besluiten morgen in de buurt te blijven en overmorgen met een 'superjeep' naar mooie watervallen te gaan. Door even de boel te coördineren kunnen we voor 10 mensen de prijs van de 5 uur durende tour verlagen van €190 naar €165 pp.

In de gezellige eetzaal hebben we de komende dagen gezamenlijk diner. Gelukkig hebben we een hele gezellige groep en kan iedereen met iedereen overweg. De twee mannen die het restaurant runnen, volgens ons is het een stelletje, zijn erg vriendelijk en draaien relaxte muziek.

Dinsdag 20 februari - Myvatn: wandelen in de omgeving van hotel

Het is wat bewolkt als we om 9 uur aanschuiven bij het ontbijt. We denken laat te zijn, maar na ons komt de rest een voor een aanschuiven. Alleen Hans en Amanda hebben vandaag een tour geboekt. Ze gaan ongeveer hetzelfde doen als gisteren, maar met iets andere accenten.

Wandelen langs vulkanen en over het bevroren meer

Na een prima ontbijtje pakken we ons helemaal in en doen de wandeling die vanaf het hotel begint. Hier liggen een aantal kleine uitgedoofde vulkaankraters van enkele meters hoog. Er waait een straffe koude wind als we het hotel verlaten. De uitzichten maken meteen alles goed. Vanaf de kleine kraters heb je een schitterend uitzicht over het bevroren meer, waar aan de andere oever verschillende grote vulkanen opreizen. Het ijs is verrassend sterk en we zien een grote auto van de ene kant naar de andere rijden. Af en toe laat de zon zich even

zien en kunnen we prachtige foto's maken. Veel groepsleden maken vanmorgen dezelfde wandeling. Ieder in zijn eigen tempo, maar we komen elkaar telkens weer tegen. Best wel gezellig. Op het verste punt kun je op een aantal lavablokken het meer schitterend zien liggen. Echt genieten. Op de lava hebben zich aan een kant korstmossen opeengestapeld. Als je oog

hebt voor details zie je de kleine plantjes vechten voor een plekje in de zon. We doen zo'n twee uur over het rondje. Met rode konen van de kou, maar helemaal voldaan zijn we rond het middaguur weer terug in het hotel.

Rustige middag

De rest van de dag doen we rustig aan. We spelen een spelletje kolonisten van Catan (het kaartspel) en mastermind. De mensen die paard hebben gereden komen dolenthousiast terug. Ze hebben een leuk tochtje gemaakt en hebben ook een stukje bevroren meer meegenomen. Ook Hans en Amanda hebben een leuke dag achter de rug met de superjeep. Dat belooft wat voor morgen, als wij ook met deze blaasbak weg gaan. 's Avonds eten we weer met z'n allen. Het is weer erg gezellig. De lucht is helder, maar laat het noorderlicht vannacht helaas voor de tweede keer verstek gaan. Ik het gastenboek staat dat de twee dagen voor onze aankomst het noorderlicht gezien is. We blijven dus hopen.

Woensdag 21 februari - Myvatn: Met superjeep naar Dettifoss waterval

De wind giert door het huis als we opstaan. Er is sneeuw en kou voorspelt voor vandaag en in bed horen we dus al dat die voorspelling wel eens uit kan komen. Na een heerlijk rotte eierendouche schuiven we aan voor het uitgebreide ontbijt.

Met de 'superjeep' op pad

Om 10 uur staan de 2 auto's klaarvoor vertrek. Het zijn een Nissan en een Ford, die op gigantisch hoge wielen staan. In deze tijd ligt er normaal gesproken 2 meter sneeuw en dan heb je deze auto's echt nodig. Nu is het een makkie voor ze. We gaan met deze auto's naar drie afgelegen watervallen, waaronder de Dettifoss. De Dettifoss is de krachtigste waterval van Europa. Er gaan 10 van de 15 groepsleden mee op deze dure excursie (190 euro). We hebben gelukkig 20% korting bedongen.

Wij zitten samen met Peter en Mariëtte in een auto, de rest is de wat grotere Ford. We rijden langs het bevroren Myvatn meer naar het noorden. Hier slaan we af bij een weg die voor het gewone verkeer afgesloten is. De weg is inderdaad slecht en soms onder de sneeuw verdwenen. Het landschap is vulkanisch en bijzonder 'ruig'. Als we het gebied betreden laten de gidsen lucht uit de banden lopen om meer grip te hebben op de gladde ondergrond. Als we vanmiddag hier weer terug zijn zullen ze met een compressor de banden weer op spanning brengen.

De Detifoss, Selfoss en Hafragilsfoss watervallen

Tussen de lavablokken zoeken de auto's hun weg. Na een half uurtje zijn we bij de Dettifoss. Een verrassend kleine waterval, gezien de hoeveelheid water die hier naar beneden valt.

Volgens de gids is het Europees meest krachtige waterval. Aan de zijkant is de waterval deels bevroren en hebben ijspegels de plaats van het vallende water ingenomen. Ondanks de bijtende kou zijn we hier niet weg te slaan.

Een klein stukje stroomopwaarts ligt de **Selfoss** waterval. We kunnen niet al te dichtbij komen omdat het opspattende water de rotsen spekglad heeft gemaakt. Ook vanaf een kilometer afstand is het een machtig gezicht. De waterval is voor de helft

bevroren en hierdoor veel kleiner dan op de ansichtkaarten. Met de verrekijker kun je het bevroren deel prachtig zien. Een stukje stroomafwaarts ligt de derde waterval van de rivier Jokulsá a Fjöllum. Wat een naam. De waterval heet Hafragilsfoss, ook al een naam die je lang bij blijft. De waterval mondt uit in een schitterende canyon en biedt ons het mooiste uitzicht dat we tot nog toe in IJsland hebben gezien. Adembenemend, vooral in dit winterse landschap. Vanaf de steile canyonrand kunnen we er ondanks de ijzige wind geen genoeg van krijgen.

Als we terug zijn bij de auto's staan er hete chocolademelk, koekjes en sandwiches voor ons klaar. Het is inmiddels ook licht gaan sneeuwen en de gidsen besluiten wat eerder terug te gaan. Op de terugweg waait poedersneeuw in de vorm van mistflarden laag over de weg. Het lijken soms wel golven. Ik probeer nog een ommetje naar de Krafla modderpoelen, 7 km vanaf de weg, te regelen nu we tijd over hebben. Helaas hebben we de baas zelf als gids en die heeft geen trek in extraatjes nu hij zijn buit van 1500 euro al binnen heeft. Na enig aandringen gaan we nog wel even met de auto's het meer op. Het ijs is meer dan 60 cm dik en voldoende om de auto's te dragen. We scheuren er even lustig op los. Na een paar pirouettes gaan we terug naar het hotel.

We lopen nog even terug naar het meer. Hier zijn net mensen aan het ijskanten. Een paar toeristen hebben zich ook laten strikken voor een potje ijsgolf, niet meer dan een gaatje in het ijs waarin je de almaar weg waaiende bal moet spelen. 'Onze' speelster lukt het in 17 slagen de 2 meter hole te overwinnen. Hierna wisselen we in het café onze ervaringen uit. Ray, Hein en Miranda hebben een perfecte dag achter de rug. Met een geweldige gids ('zeg maar wat je wilt, het is jullie dag') hebben ze vulkanen beklommen en zijn ze bij de Krafla modderpoelen geweest. Hun 4-urige tour duurde een uur langer dan onze tour van 6 uur!!

Ook vanavond hebben we pech met het noorderlicht. we hebben nog even hoop als de bewolking op trekt, maar als we 's ochtends wakker worden zonder gewekt te zijn voor het spektakel weten we dat het ook dit jaar niet meer zal lukken. Zo blijft er nog wat te wensen over!

Donderdag 22 februari - Terug naar Reykjavik

Het is eindelijk prachtig weer. Het meer en de omringende bergen kleuren prachtig op in het ijle zonlicht. De bus die ons naar het vliegveld moet brengen is wat verlaat, zodat we snel nog wat mooie plaatjes schieten. Rond een uur of elf worden we opgehaald. De chauffeur speelt met ons leven. Hij zit de hele tijd te sms-sen met zijn telefoon tussen de benen. Af en toe kijkt hij op en moet vaak de bus corrigeren. Achteraf gek dat we hem hier tijdens de rit niet op aangesproken hebben.

We stoppen weer even bij de mooie Godafoss waterval. Door de paar millimeter sneeuw die gisteren is gevallen is het een heel ander gezicht dan een paar dagen terug. Toen we naar de waterval toe reden passeerden we een brug met een magnifiek uitzicht over de ruige rivier. We vragen de chauffeur ondanks de krappe planning hier een korte fotostop te maken.

Reykjavik

Ondanks alle oponthoud zijn we nog ruim op tijd bij het vliegveld. In een uurtje landen we weer op en paar honderd meter van het centrum van Reykjavik. De bus staat klaar om ons naar het hotel te brengen, waar we even later arriveren. Er is tijd genoeg om nog even de stad in te gaan. Ien gaat nog even achter een Mordillo puzzel aan die ze van de week heeft gezien. De puzzel blijkt nog duurder te zijn dan gedacht (€ 54) en we

besluiten voor dat geld maar twee wijntjes te nemen.

In de stad is het een drukte van jewelste. Er is één of andere culturele uitwisseling met Frankrijk. Op een plein wordt een groot podium opgesteld. Met Peter en Mariët eten we een hapje in een restaurant aan het plein. Als de muziek begint gaan we naar buiten om het optreden te bekijken. Het blijkt één of ander modern iets te zijn met vuurspuwende buizen waar geluid uit komt en voor de rest vooral veel kabaal. Na een klein uurtje is het al weer afgelopen en lopen we terug naar ons hotel.

Vrijdag 23 februari - Tour naar Reykjanes schiereiland

Reykjanes schiereiland: De Blue lagoon

We gaan vandaag weer met Margootje op stap. Dit keer naar het Reykjanes schiereiland. Als eerste bezoeken we het huis van de president aan de andere kant van het meer. Je hebt hier een leuk uitzicht over Reykjavik. Verder is het niets bijzonders. Hierna rijden we verder in de richting van het vliegveld. Bijna op loopafstand hiervan ligt de bekende Blue lagoon, die je in elk boekje over IJsland wel tegen komt. Eigenlijk is de Blue lagoon niet meer dan het afvalwater van een nabij gelegen fabriek. De lichtblauw kleur van het warme water nodigde uit voor een duik, waarna een slimme ondernemer er een hek omheen zette en nu €15 vraagt voor een duikje. Vooral veel mensen die met Icelandair vliegen en een korte stop maken, nemen in

de verloren uurtjes even een duikje. De meesten van ons nemen even een bad. Toch wel apart zo in de open lucht.

Na de Blue lagoon rijden we naar het puntje van het schiereiland. Hier bevindt zich een thermisch actief veld. De activiteit is momenteel zo groot, dat je door de stoomwolken het veld nauwelijks kan zien. Je hoort het vanachter het gordijn pruttelen en spetteren, maar echt zien lukt helaas

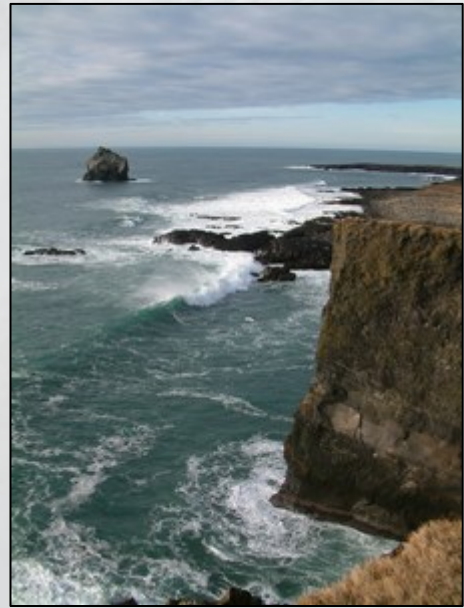
niet. Even verderop is de ruige kust. De zee slaat met grote kracht tegen de rotsen. In het

voorjaar broeden hier de alken en papegaaiduikers, maar die zijn u nog op zee. Op een eiland voor de kust is in die tijd ook een grote Jan-van-Gent kolonie. Op de terugweg stoppen we nog even bij een visdrogerij. Hier

wordt kabeljauw in de buitenlucht gedroogd. De vissen hangen aan een touw in een hekwerk. De koppen van de kabeljauw worden apart verhandeld. Ze gaan allemaal naar India, waar er soep

van wordt gemaakt. Door de vorst zijn de vissen keihard. Heel apart. Hierna snellen we terug naar Reykjavik. Volgens Margot is de tijd op die ze door Djoser wordt betaald. Wat een muts. Volgens Martin, die hier al vaker is geweest, hebben we nu een paar mooi plekjes over geslagen.

We laten ons met z'n achten afzetten bij een aparte gebouw net buiten de stad. Het futuristische

bouwwerk bestaat uit een aantal cirkelvormige delen met in het midden een koepel. Het ligt op een heuvel en vanaf het terras kun je de omgeving goed zien. Van hieruit lopen we na een bakje koffie terug naar het hotel. 's Avonds hebben we ons afscheidsdiner met Peter , Peter2 en Mariët. Hans en Amanda hebben al gegeten, maar houden ons nog een tijdje gezelschap. We besluiten een minireünie te houden om foto's en film uit te wisselen. Niet meteen, maar nog wel voor de zomervakantie. Erg leuk om dan een aantal medereizigers weer terug te zien.

Zaterdag 24 februari - Terug naar huis

We zijn al heel vroeg op voor de vlucht van 7:50 naar Amsterdam. Alles gaat op rolletjes, waardoor we al voor het middaguur in Amsterdam aankomen. Hier nemen we afscheid van de groep en bedanken iedereen voor de gezellige week.